

THE LUTHERAN

UNIVERSITY HERALD.

No. 2

Tacoma, Wash., Jan. 25, 1893.

Vol. III.

Et Nytaarsonste.

„Paa Herrens Golt en Sabbathshvile venter,
Naar Striden her tilende er;
Fra denne Visshed Hjertet henter
Sin Trost, naar Verden trykker her

Men i Mands og Krafts Bevisning.

Disse mærkelige Ord bruger Apostelen Paulus om sin Virksomhed blandt Korinthierne 1 Kor. 2. Vi arbejder under lignende Forhold som Paulus. Mange af de Folk vi

Kokospalmen.

Se op til Ham, som vil med Glæde
Dig hen til Raadestolen lede,
Giv, trælte Hjerte, Ham din Tro;
Vid paa din Frelser's Hjælp i Nøden,
Han svigter ei, og efter Tøden
Haa fører dig til jallig Ro."

træffer og skal virke paa ligner Grækerne, som søgte og begjærte noget nyt og tiltagende.

Man kræver Prester med de ypperste Væregaver og gode Anlæg til at læmpe sin Prædiken efter Tilhørernes Smag og Behag. Og det synes, som om man ogsaa paa den Maade

burde skifte sig i Tiden. Men hvad siger Striften herom? Hvad Slags Aands og Kræfts Bevistning er det den Helligaand i ovenstaaende Ord aabenbart anbefaler i Missionsarbejdet blandt fordringsfulde Mennesker? Er det Bevistning eller Opvisning af Prædikantens egen Aand og Kraft, vi skal lægge Vind paa? Der er nok af dem, som mener dette eller i hvert Fald praktiserer den Mening, at man ved mer eller mindre kunstige Midler maa vække en „religiøs Trang“ hos Tilhørerne. Og vilde man nogie undersøge og prøve nogle af disse Midler efter Guds Ord, saa skulde man nok finde, at disse Midler er ganske onde og falske om de end synes at slaa til og virke glimrende en Stund, ja man vil finde, at den allerbeklageligste Humbug drives just i Kirken ved saadanne Midler. Paulus kunde vist ogsaa brugt „menneskelige Visdoms overtalende Ord“ men hvorfor han ikke gjorde det, angiver han selv, naar han siger: for at eders Tro ikke skulde være grundet i Menneskers Visdom, men i Guds Kraft, og paa et andet Sted erklærer han, at denne Verdens Visdom er Daarlskab for Gud, og Herren kender de vises Tanker, at de er forvængelige, og det netop naar de dreie sig om, hvad der skal tjene til Guds Riges Fremme. Men hvilken Regel fulgte da Paulus i sin Virksomhed?

Den Aand og Kraft, Apostelen her taler om, var ikke hans egen Aand og Kraft, men den Aand som levendegjør, og den Kraft som er en Kraft til Saliggjørelse for hver den, som tror, med andre Ord Evangeliet. Derfor siger han ogsaa at han blandt Korinthierne ikke havde agtet sig at vide andet end Jesum Kristus og ham korsfæstet. Han havde ikke forsøgt at lægge sin store Verdom for Dagen. Heller ikke havde han først undersøgt hvordan hans Tilhørere helst vilde have det. Han havde blot prædiket den korsfæstede Kristus, som var Jøderne en Forargelse og Grækerne en Taarlighed. Vi vandrer og virker ogsaa blandt Jøder og Græker; thi om end nævnte Nationaliteter ikke har nogen Repræsentanter blandt vore Tilhørere, saa er der derfor nok af Folk, som forarges over Evangeliet, fordi det fr:instiller Kristus som den, der har gjort og forhvervet Alt til vor Salighed uden at overlade noget deraf til det hovmodige Menneskes egen indbildte Dygtighed og Virksomhed. Det er endvidere mange der ligesom Grækerne jøge efter nyt. De er ikke tilfreds med Maaden hvorpaa Guds Ord bliver forkyndt, der er snart noget ved Prædikantens Person eller Optræden eller Taleorganer, som de støder sig paa. Eller ogsaa er der noget ved Kirkeskikkene som man ikke liden. Der er formange Ceremonier, Sangen er ikke livlig nok, Melodierne tunge og gammeldags, Kirkebygningen uanseelig, og saa fremdeles. Kort sagt, man sætter disse ydre og mindre væsentlige Ting over det, som er Gudstjenestens Kjerne, nemlig Guds Ords Forkyndelse. Hvad skal man nu gjøre blandt saadanne Tilhørere? Det er vist bedst at følge Pauli Ord og Eksempel. Thi for det første er det nu engang umuligt at gjøre alle Folk tilslagne, thi idet man prøver at rette sig mere efter nogle, saa vil man derved komme til endnu mere at støde andre. Og dernæst er det jo en afgjort Sag, at Kristus er vor eneste Frelser, og Evangeliet om ham det eneste Mittel, hvorved han bringer os vor Frelse. Det bliver derfor vor Pligt at prædike Guds Ord uden at holde noget deraf tilbage og uden at tage Hensyn til, hvad Tilhørerne tænke og sige derom. Ovennævnte maa

forkyndes i al sin Strenghed, at Synderen kan lære sin sande Tilstand at kende, at han kan komme til en levende Overbevisning om, at han hverken selv kan udslette sin Syndeskyld ei heller har Ret til at foreskrive Gud, hvorledes han skal gjøre det. Evangeliet maa fremholdes i hele sin Rylde. Man skal ikke fortælle den angrende Synder, at Gud nok vil tilgiøve ham denne eller hin Synd, men man skal uden Frygt sige ham, at alle hans Synder ere ham forladte uanset hvor mange, eller hvor store de ere, og at han nu skal tro dette og ikke tænke, at Guds Naade ikke angaar ham.

De naabne Frelserarme.

Den gamle, fromme Valerius Herberger laa engang paa Sengen ved sit seksaarige Barns Dødsleie. Guden var nær; Faderen vidste det, og hans Hjerte vilde briste, saa højt havde han Barnet. Og det var ogsaa et højt, fromt Barn, derfor havde den Herre Jesus det endnu mere højt. — Og Herberger spurgte Barnet: „Mit Barn, du vil nu snart gaa fra os og dø; frygter du ogsaa for Døden?“

„Nei, kjære Fader,“ svarede det unge Barn, „jeg frygter ikke for at dø.“

„Hvorfor er du da ikke bange for Døden?“ spurgte Faderen videre. — „Fordi jeg jo gaar til Jesus, som elsker mig saa højt,“ var det trohjertede Svar.

„Men hvoraf ved du da, at han har dig saa højt?“ spurgte Faderen videre.

Det unge, dødsdrætte Barn, som slet ikke ferstod, hvorfor Faderen kunde spørge saa underlig, reiste sig med megen Næie fra sin Pude, saa paa Faderen med store Dine, med saa store, dybe Dine, som kun døende har dem. Da udbredte det sine Arme og sagde i den dybeste Bevægelse:

„Saaledes har han jo for mig hængt paa Korset!“ Derpaa sank det udmattet tilbage paa Puden, og de trætte Dine lukkede sig, og det matte, lille Hjerte slog ikke mere, — det var hensovet — i Jesu Arme. —

Saaledes har han ogsaa for mig og dig hængt paa Korset. Tænker du derpaa? Og kan du allerede trostig og med fuld Tillid forlade dig derpaa, ogsaa om du idag maatte dø?

Muhamedanismen.

(Red Pator M. A. Blesen.)

Man kunde kanske fristes til at tro, at Kathers polemik imod „Tyren“ nu er antikveret (forældet) og at det derfor vilde være i orden at slynge saadanne udryk som „Slyr pavens løgn og Tyrkens mord.“ Forøvrigt har Tyren faaet det betegnende navn „Den unge mand,“ og det kan da ikke være værd at ræddes for en „slyr mand“. Men, da Kirkens lemmer ikke alene beder om beskyttelse og bevarelse for sig alene, men ogsaa at Gud vil bevare sin Kirke imod alle dens fiender, der vil hindre dens feierlige fremgang i verden, er det fuldstændig berettiget at slynge Kathers salme uforandret ogsaa i vore menighedsforamlinger: „Behold os Herre ved dit ord, slyr pavens løgn og Tyrkens mord, som Jesus

Krist vor Frelsermand vil styrte fra din høire haand." — Thi om ikke nu Thyken som et folk truer de kristne lande med ild og sværd, saa er dog deres lære, Islam, en af kristendommens mægtigste modstandere i vor tid. Men forat vi kan stille os klart for paa de vanskeligheder, Muhamedanismen lægger i veien for kristendommens udbredelse ikke alene iblandt dem, men ogsaa iblandt mange hedninge folk, er det nødvendigt at gjøre et kort historisk overblik over Muhamedanismens begyndelse, seierlige fremgang og saakaldte forfald.

Muhamed blev født i Mecca 569. Han nedstammede fra Koreisjiterne, der udelede sin herkomst fra Ismael. Denne stamme (Koreisjiterne) havde samme forretning, som Leviterne i Israël. De vare tjenerne ved helligdommen, det Hellige Strins vogtere.

Det er ikke stort at sige om Muhameds ungdom. Det første, der havde nogen indflydelse paa ham, var en rejse til Damaskus, da han var 12 aar gammel. Paa denne tur blev han lidt kjendt med den orientalske kristendom og Jødedommen. Men at han maatte ha' lært saa nogenlunde at kjende baade Jødernes og de kristnes historie, viser foranet. Hans ungdom svandt uden at noget mærkbart indtraf. Han var i længere tid fiskmand og saarehyrde. 25 aar gammel kom han i tjeneste hos en rig enke Khadija. Det blev en lang og tro tjeneste. Den unge Araber vandt baade Khadijas hjerte og formue: hun blev hans hustru.

Nær 40 begyndte han at trække sig tilbage i ensomhed, forat hængive sig til religiøse grublerier. I maanedes Ramadan, Arabernes fastemaaned, havde han for sik at opholde sig i en hule paa bjerget Hira, nær Mecca, hvor han tilbragte tiden i nattevaaagen og religionsøvelser. Det var i denne hule, han foregav at have havt sine aabenbarelses ved engelen Gabriel med befaling at kundgjøre dem for sine medmennesker. Summen af den nye lære var: „Der er kun en Gud, og Muhamed er hans profet."

Khadija var hans første tilhænger. Det gik dog ganske smaalt med den nye lære. Efter 3 aars forløb havde han vundet 40 tilhængere. Men iblandt disse var der tre Calipher: Abu Bekr, Muhameds Svigerfar, Omar og Ali.

622, Anno Hegira, maatte Muhamed flygte til Medina, fordi medlemmer af hans stamme Koreisjiterne stræbte ham efter livet. Denne flugt blev vendepunktet i hans liv. Hidtil havde han søgt at udbrede sin lære ad overbevisningens vei; men nu griber han sværdet som et kraftigere middel, med hvilket han ikke alene kunde vinde tilhængere for sin lære, men ogsaa erobre de omboende folkslag og bringe dem under Arabernes herredømme. Det siger sig selv, at dette skridt blev taget i overensstemmelse med hans aabenbarelses. Med krig kom herskjsge og argjerrighed. Det var nu ikke bare Araberne, som skulde tvinges til at antage Islam, men hele verden skulde bringes til at anerkjende profeten fra Mecca. Det bevises ogsaa af det faktum, at Muhamed i 629 sendte breve til datidens mægtigste herskere og opfordrede dem til at antage „Islam". Det var Muhameds første forjog paa at missionære blandt fremmede folkslag. Brevet til Heraklius lyder saa:

I Guds navn, den medlidende og barmhjertige. Muhamed, Guds tjener og apostel til Heraklius, kejser af Rom;

fred være med hver den, som har vandret paa rette vei. Her-
 efter siger jeg, sandelig, jeg kalder dig til Islam (resignation eller underkastelse). Antag Islam, og Gud vil lønne dig dobbelt. Men hvis du vender dig bort fra Islam, da vil dit folks synd komme over dig. O, I folk af Bogen (kristne), kom til den tro, som er (bekvem) skiftet baade for eder og os. Det er den — ikke at tilbede nogen anden end Gud, ikke at sætte noget ved siden af Gud, ikke at kalde noget andet Gud. Derfor o, I Folk af Bogen, hvis I negter, tag eder ivare. Men vi er Musjelmand og vor religion er Islam.

[Segl] „Muhamed, Guds Apostel."

(Fortsættes)

Fairhaven, Wash, 14de December 1892.

Hr. Redaktør!

Da der aldrig har været noget at læse i Herald fra dette Sted, saa vil jeg nu medens Anledningen gives indrykke en Epistel; thi naar det nye Aar bryder frem, vil det maaske være for sent at skrive fra „Fairhaven". Her er nemlig tale om at slaa de to Byer, New Whatcom og Fairhaven, sammen til en By. Vi maa finde paa noget at gjøre heroppe ogsaa, ser De. Vi har nu forgjæves ventet saalænge paa at „Boomen" skulde komme, at vi maa forsøge paa at „boome" det vi har, og naar vi saa har slaaet sammen hvad her er, saa kan vi leve en lang Tid igjen af at skræde over den store By, vi har heroppe.

Presbyterianerne arbejder af al Kraft forat komme igang med bygningen af sit Universitet her, og vi har gjort Forberedelser til at bygge Kirke. Dette er ingen let Sag for os, da Menigheden er liden; men vi tror alligevel det er klogeft at lægge iveri, da baade Materialier og Arbeide nu er overmaade billige. Vi er dog forresten ogsaa ganske godt hjulpne for nærværende med den Kirkeiendom, som vi har, men for Fremtiden vil vi ikke være tjent med den.

Vor lille Menighed har arbeidet godt igjennem disse trange Tider. Særlig tapper har Kvindeforeningen været, og vi staar os idag bedre end jeg fra Begyndelsen havde turdet haabe og vente. Vi er hidtil blevne underlig hjulpne; thi naar jeg ser hen til den lille Skare og de forholdsvis store Resultater med hensyn til det ydre, da maa jeg ogsaa sige om dette: „Det er skeet ved Herren". — Herren har ogsaa hos flere ved Sygdom og Død banket alvorlig paa Hjerterne, saa de har opladt sig for Herrens Røst gjennem Ordet, saa det lader til at det Ord, som i vor Menighed har været forkyndt omend i al Skrobelijkheid, dog ikke har været udjaaet forgjæves. Dette ved vi ogsaa, om vi end aldrig skulde saa se Frugeterne; thi det skal ikke vende tomt tilbage," siger Herren. Dette er et herligt Ord for dem, der vil være Sundhedsvidner i vore Dage.

Hermed ønskes Herald's Redaktør og Læsere et godt og velsignet nyt Aar.

L. E. Foss.

Kan Du laane Pacific Lutheran University Association en liden eller stor Sum Penger, saa gjor Du en stor Tjeneste.

Skolen har nok af den Eiendom for Salg i Nærheden af Bygningen. Vi tror, at ingen, der nu kjober Lotter af os, skal angre derpaa, alligevel gaar det ikke saa hurtigt med Salget, som vi skulde ønske.

Derfor maa vi laane Penger for at fuldføre Bygningen. Vi synes ikke, at vi kan standse Arbeidet nu.

Vænge tænkte vi paa at give en paalidelig Bank en Trustdeed paa Skolegrunden med Bygningerne paa samt den Del af Skolens Eiendom, der ligger saavidt langt fra Skolen, at den ikke nu godt kan bydes tilsalgs. Paa saadan Deed tænkte vi da paa at sælge Bonds paa store og smaa Beløb, som altsaa skulde være sikret ved hin Mortgage eller Trustdeed, hvorved Banken skulde staa som Trustee og se til at de enkelte Aaanere fik sit Tilgodehavende. Men efter nærmere Overveielse opgav vi den Tanke i den Mening, at det maaske ikke var ubestodent af os selv at beholde Deed og ikke give Pant i vor Eiendom og da bede vore Venner om at laane Korporationen store eller smaa Beløb til Fuldførelse af Bygningerne.

Vor Korporation bestaar af Folk, der slet ikke i egne Interesser kan eller vil give Pant i Eiendommen. Desuden sigttes den af mange Kristne, der ogsaa er Forretningsfolk nok til at passe ordentlig paa vore Forretninger. Uden at regne med cirka 450 Byggetomter, der bydes for Salg, har Skolen nu en Eiendom, der er værd mindst 3 Gange saa meget som det hele Beløb, vi ønsker at faa laant.

Derfor er det vi tør bede Brødre og Søstre laane os Penger til Fuldførelse af Skolen. Dette vil endnu koste mange Penger. Der er mange blandt vort Kirkefolk, som laaner bort Penger. Regle har dem staaende i Banker, andre laaner bort til andre. Vil nu ikke 3 komme dette vort Arbeide ihu ved et Aaen? Er det ikke passende at kristne Folks Penger støtter kirkelige og nødvendige Foretagender? Vi vil ogsaa gjerne faa laant smaa Summer: 3 eller 5 Dollars.

Vi skal give Notes ordentlig underskrevne af Korporationens Formand og Sekretær saaledes som Inkorporationsartiklerne fordrer.

Kjære Brødre, vær af den Godhed at komme os til Hjælp nu for en Tid ved at laane til os. Vi vil gjerne blive færdige med Byggearbeidet saa snart som muligt. Men uden Penger bliver vi staaende fast. Naar Bygningen er oppe, faar vi ogsaa meget Arbeide med at faa Skolen i Gang. Vi skulde allerede i Høst have mange Disciple.

Til Danskerne.

Da nu The Pacific Lutheran University snart nærmer sig sin Fuldbendelse, vil jeg igjennem dette Blads Spalter henlede mine Landsmænds, de herværende danskes Opmærksomhed paa ovennævnte Skole, idet jeg gaar ud fra, at den i Fremtiden maa blive til Nytte og Velsignelse for mange af os.

For omtrent to Aar siden begyndte der at blive Tale om, at den norske Synode vilde oprette en større Skole her i Washington, og Tanken faldt da, som naturlig var, paa at bygge den i Nærheden af enten Seattle eller Tacoma, hvor jo de fleste Skandinaver ere samlede. Tacoma blev endelig til Slutning valgt, hvilket for en Del skyldes Veligheden. Der kan nemlig neppe tænkes en finere Plads end denne, hvor Skolen nu er bygget. Grunden rundt Universitetet er jevn og for en Del bevoftet med mindre Naaletræer, saa hele Pladsen ligner en stor smuk Park. Fra Bygningen er en nydelig Udsigt til det 14,444 Fod høje Tacoma-Bjerget og hele den østlige Bjergkjede, ligesom Olympiabjergene viser sig i vest. Godt Vand findes tilstrækkelig overalt, en mindre Bæk løber sagte og stilsærdig forbi, slynger sig hist og her gennem Buske og Frugttræer for endelig til Slutning at havne i Tacoma. En Jernbane fra Tacoma passerer ligeledes Universitetet i saa Skridts Afstand og løber igjennem en Del Vodder, som Skolen ejer og har til Salg paa meget rimelige Bilkkaar.

Som ovenfor nævnt er det Synoden, som har udsanget Ideen om at faa en Skole paa Vestkysten, og Pastor B. Harstad er Manden, som har ført Ideen igjennem. For os udenforstaaende er det ikke saa let at fatte, hvad det vil sige at gjøre en saadan Tanke til Virkelighed, saameget kan imidlertid siges, at til at organisere og sætte et saadant Foretagende i Gang og føre det til en lykkelig Fuldbendelse fordrer en Mand med gode Evner og en fast Karakter, en Mand med en urokkelig Tro paa det Godes Sejer for ikke i Mismodets Øjeblik at give tabt. Efterverdenen maa derfor være en saadan Mand Tak skyldig, og den bedste Maade at vise sin Erkjendtlighed paa vil være at besøge hans Skole ham til Glæde og sig selv til Gavn. Landsmænd lad os derfor skj nke Skolen en venlig Tanke, den er ligesaa vel bygget for os som for Nordmændene, lad os støtte Mr. Harstad saa godt vi formaar først med Bidrag til Skolens Fuldbendelse, og senere naar den er færdig, ved at sende vore Børn og Ungdom paa Skolen. Til Ungdommen vil jeg sige, kom saa vidt det er eder mulig at besøge Skolen; 3 vil her faa en Oplysning og Opdragelse, som saa højligen tiltrænges blandt Vestkstens Befolkning.

Der maa begyndes en Fornøjelse af en sundere og bedre moralsk Opdragelse, end der hidtil har været her ude, lad os danke derfor Haand i med først og fremmest for vor egen Skyld og dernest for derved at vise et godt Eksempel for andre, saa meget mere som vi mene, at vi fra Moderlandet har faaet i Arv en god Opdragelse og et sundt Visdom, hvad jeg for manges Bedkommende heller ikke tvivler om. Men har vi virkelig modtaget en saadan Arv, da er det om at gjøre at den Arv ikke forrådes, vi maa derfor sørge for at overlevere samme til vore Efterkommere i forpøget Tilstand. Det gaar nemlig med den enkelte Person som med et helt Folk, gaar det ikke fremad, gaar det tilbage, derfor lad os sørge for at forpøge Arven, at det ikke skal gaa os, som det gif den forlorne Søn, at vi til ætter alt og maaske dette med, at vi ikke som han i Fortvivelsen kan raabe til Herren.

Hvor hjertelig ondt vilde det ikke gjøre en Moder, dersom hun her ude i Verdens Tummel saa sit fra Barndommen saa gode og haabefulde Barn vandre hen ad helt andre

Veje, end de hun har anvist det, hvor usigelig en Smerte vilde hun ikke føle, dersom hun horte Ynglingen med tydelige Ord udtale sin Klageagt over hele Arven, som hun med saa

ning, der ikke mere passer for Tiden, for derefter at vandre om i Verden uden andet Maal end at tilfredsstille sine timelige Begjæringer, eller ogsaa kaster han sig i Armene paa en eller

Strømpe-Strikningsskaffens Opfindelse.

megen Flid og saa store Opsættelser har ladet blive Barnet til Del, og dog hører det til Dagens Ordre, at Sønnen her ude i Vesten træder sin Vardoms Religion under Fødder og kaster sin Moders Formaninger bort som en gammel Klæd-

anden af alle disse forskjellige falske Sekter, som her ude i Vesten trives saa frodig.

Ja sikkerlig gjør det mange af vore Fædre ondt at se os aaledes ude i Verden kastede om som en Bold for alle Bude

uden Grund under vore Fødder. Derfor lad os gaa til vore Fædres Skoler til de Skoler, hvor vore Fædres Aand er raadende, den Aand som for over tre Hundrede Aar siden spredte sit Lys over hele Nord-Europa, den Aand som bragte os ud af Bævedømmets Mørke, og se om vi ikke der vil finde noget andet og bedre, end hvad vi fandt der ude i Verden.

A. W. Lambertsen.

Astoria, Oregon, 27de December 1892.

Regn, regn! det er dagens staaende samtaleemne, og vi har det til overflod. Astoria kunde i 1890 opvise 76 tommer. Kort før jul kom der et voldsomt snefald, det største i mands minde. Sneen laa alenehøit i gaderne, intet blev gjort for at faa den bort; thi folk syntes at staa maalløse ligeoverfor dette jærsyn. Juleaften var den atter borte og juledag bragtes der en bouquet friske blomster fra en have i byen, roser, stedmoderblomster og violer, til „Astorians“ redaktør.

Vor norske ev. lutheriske menighed er fremdeles uden kirke, men haaber med Guds hjælp at faa op et kirkehus med det første. Gudstjenesterne holdes i et lokale, som dertil velvillig er overladt i „IXL kanneri“, og indrettet til kirke med primitivt alter og prædikestol; orgel mangler heller ikke.

Julebøgen form. afholdt. s hoimesse efter gammellands skik og der offredes t. l. prest. n. Om aftenen var man samlede til juletræfest for søndagskolebørnene.

Et vældigt grantræ, bedækket med lys og gode sager, samt præsentar, var opsat til højre oppe ved alteret.

Festen aabnedes med at børnene kom marscherende ind syngende „Her komme dine arme smaa, etc.“

Efter en kort velkomsttale, fremtraadte børnene en for en og fremsagde sine, for anledningen udenadlærte vers, norske eller engelske. Nogle smaapiger sang en sang sammen, hvorefter denne opvisning endte med aflyngelsen af „Glade jul“ og „Nearer my God“ og høstningen begyndte. Børnene fik hver sin lille præsent—heller ikke presten var forglemt. Derefter affang den store forsamling i det til trængsel fuldpakkede lokale „Fra Himlen høi.“ Aftensangsevangeliet paa juledag blev læst hvorefter der taltes om juletræet og paapægtes, at ligesom dette juletræ, med sine lys og gode gaver, var plantet paa en korsfod, saa var kun den juleglæde sand, som havde sin rod i det kors, hvorpaa Han hang, som engang „var i krybben lagt“ og hvis fødselsdag idag feiredes.

Senere henvendtes nogle ord til den kvindeforening, som er denne menigheds bedste støtte, og ved hvis utrættelige arbejde denne smukke fest var kommen istand, ligesaa til de mænd som havde hjulpet til dermed.

Efter aflyngelsen af „Guds Ord det er vort Arvegods“ og „Fader Vor“ brodes op.

Der maa tilføjes at spørgeset „Sta. Claus“ ikke med en stavelse blev nævnt og at man søgte, saavidt muligt, at give festen det passende alvorssprag, som sømmer sig en kirkelig fest; saaledes bl. v. ved børnenes oplæsninger af applaus eller klappen med hænderne med venlighed frabedt.

L. X. S. N.

Kokospalmen.

Kokos-Palmen er meget udbredt i den varme Zone. Den vokser vildt der, men plantes dog ogsaa. Ved Søen,

hvor den fugtige Luft fremmer dens Vækst, naar den en Høide af 60 @ 80 Fod. Naar den engang har begyndt at bære Frugt, frembringer den uafbrudt sine store Rødder, og først naar den har baaret Frugt i 60 Aar, er dens bedste Kraft forbi.

Dens oprindelige Hjem er Sydhavsoerne og de ostindiske Ser, men i vor Tid er den udbredt over alle Lande imellem Bændekredsene. Ved Havstrømmene er dens Frø (Kokosnodden) ført fra Ø til Ø, og da det ikke mister sin Spirekraft ved at ligge i salt Vand, har det kunnet fæste Rod, hvor det er drevet iland.

Naar man vil anlægge en Kokos-Plantage, vælger man et passende Sted dertil ved Havets Bred eller under alle Omstændigheder i Nærheden deraf. Kernerne lægges ned i Jorden med et Mellemrum af 12—18 Fod, hvorved Rødderne faa Plads til at sprede sig ud, og saa overlades det hele til Forsynet. Det eneste, som man selv behøver at tage sig af, er Bortflugningen af Ukrudet.

Naar Rødderne lige er plukket af Træet, er Skallet saa blødt, at man kan bide Hul derpaa med Tænderne, medens enhver, der engang har forsøgt at faa Hul paa en Kokosnød, ved, hvor haardt det efter nogen Tid bliver. Det er derfor indlysende, at den svage Spire i Kernen aldeles er udaf Stand til at tvinge sig gennem Skallet. Undersøger man imidlertid dette nøje, vil man finde 3 Huller, dækkede af et blødt, let gennemtrængeligt Stof. Efter nogle faa Maaneders Forløb smutter saa en hvid Spire udaf det ene af disse Huller, trænger gennem det løse Muld og vover sig forsigtig frem for Lyset, medens Rødderne skyde frem af de andre Huller og trænge ned i Jorden.

Et halvt Aar, efterat Spiren er kommen op, er den allerede to Fod høi, og efter 6 Aars Forløb naar Træet en Mand over Hovedet. Det begynder nu ogsaa at bære Rødder. Disse, der i Begyndelsen ere smaa, blive senere ofte saa store som et Menneskes Hoved. Et enkelt Træ bærer ofte flere hundrede af disse Ræmpenødder, og de hænge i Klaser paa 20 @ 30 Stykker. Det er, som jo Væseren ogsaa kan se af Billedet, forestillende en Del af en saadan Palme-Plantage, et herligt Sæue, at betragte dette slanke, forholdsvis tynde Træ, men besynderligt naar det staa der med sine svære Frugtklaser hængende ned imellem de smukke Blade, der minde om Strudsffedre.

Kokospalmen er for de tropiske Folkslag, hvad i. Eks. Sælhunden er for de arktiske. Ligesom Sælhunden forstoffer Eskimoen Føde, Klæder, Husgeraad o. s. v., kort sagt, tilfredsstiller alle hans Fordringer til Livet, saaledes opfylder denne Palme for Tropernes Beboere de samme Fordringer og i samme Udstrækning.

Kokospalmen bærer Frugt fra den er 8 til den er over 100 Aar; den høst. s fire Gange om Aaret og giver hver Gang omtrent 80 Rødder. Den umodne Frugt giver en meget velsmagende og kjølende Drik, den saakaldte Kokosmelk. Ved Gjæring og Destillation af denne Melk faar man en stærk Brændevin (den ostindiske Arrak). Røddens Kerne giver en meget nærende Spise, saavel nydt raa, som tilberedt paa forskellig Maade. Efter et Ordsprog hos Hinduerne skal en sult Husmoder kunne forstaa for hver Dag i Maanedens at tillave en ny Kokosret til sin Mand.

Ved at koge og presse Kernen udvindes en fed Olie (Palmeolie), der i de sidste Decennier har faaet en udbredt Anvendelse, navnlig ved Tilberedelsen af Parfumer. Skallet er meget haardt og modtageligt for den fine Politur, hvorfor det ogsaa anvendes til forskjellige Gjenstande, som Drifkekar, Daaser, Steer, Lamper, o. s. v. Udenpaa Skallet ligger et tykt Lag af Trebler, hvoraf man tilvirker Teppeper, Matter, Tongværk m. m.

De friske Palmeblade ere Sindbilledet paa Fred og Glæde, og ved festlige Leiligheder bruger man at stille dem op foran Hyttens Indgang. Den, der bringer Stammens Fredsbudskab til et fiendtligt Folk eller Velkomsthilsen til en Fremmed, holder et Palmeblad i sin Haand, ligesom ogsaa enhver Gave ledsages af et Palmeblad. De bruges til Tagdække, Sol skjærme, Teppeper, Kurve og til Foder for Elefanterne.

De tørre Blade benyttes som Papir, hvorpaa man skriver med en Griffel af Bambusrør, samt til Forhæng og Klædningsstykker. De kunne ogsaa rullkes sammen og benyttes som Fakler.

Bladribberne levere Buesnore, Anfertouge og Fiske snorer, Bladtrevlerne Traad.

Bladstilkene, som ofte ere indtil 20 Fod lange, bruges til Iverbjælker, Dørarme, Skillevægge, ja, endog til Hytternes Ydervægge. Bladskederne have et treslet Bæv, der ligner Løi, og som benyttes til Seil og Klædningsstykker.

De store, træagtige og haadformede Solblade danne naturlige Kurve, Buggen, ja, endog Kar, hvori man kan koge Vand. Toppen af den yngste Bladspire afgiver den velsmagende Palmekaal. Ved Indsnit i de unge Skud udflyder der en Saft, som ved Gjæring omdannes til den herlige Palmevin eller Toddy. Den friske Saft kan ogsaa før Gjæringen infoges til en tyk Sirup, som formet til runde, brune Kager, der tørres ved Ilden i Hytterne, danner Sukker. Blandet med forskjellige Urter og Rødder, som hindre Gjæringen, laver man af den samme Saft en Drik, som ligner M. Saften vedbliver at stude i flere Dage, naar man kun passer at holde Saaret aabent.

Stammen afgiver kun et svagt Lømmen; alene de gamle, ufrugtbare Træers Ved er meget fast og kan bruges til Byggemateriale og til Møbler. Af Barken udskilles Kofosgummi. De ydre barkagtige Dele bruge Indierne til at garve med.

Rødderne hænge saa fast paa Stengelen, at selv den stærkeste Vind ikke kan blæse dem ned, og det nytter derfor heller ikke at søge at ryste dem ned. De indspidte, der klatre med Kattens Hærdighed, bringe dem uden mindste Møje ned.

Strømpe-Strikning-Maskinens Opfindelse.

(Kultur-historisk Minde-Blad.)

Som et saadant har Maleren tænkt sig hin Scene, han med saa hyppelige Træk har fremstillet, idet han har holdt sig til, hvad Historien efter bedste Kilder ved at berette om denne betydningsfulde Begivenhed, Strømpe-Strikning-Maskinens Opfindelse.

Den Mand, hvis sikre Haand har leveret dette kunstneriske Billede, er Irlænderen Alfred Elmore, og Begivenheden, der gav ham Ideen til Maleriet, berettes at være følgende:

William Yee, en Oxford-Student, havde været letfindig nok til at gaa hen og gifte sig, skjøndt han selv var helt uformuende og ingen Indtægter af Betydning kunde regne paa, og hellerikke Hustru medbragte nogen Arv.

Imidlertid lyffedes det dog den unge Hustru for en Tid ved Strømpestrikning at forhverve det fornødne til Familiens Ophold. Men eftersom denne stadigt foregedes, var det let at forudsæ, at Midlerne ei kunde slaa til i Længden, og den unge Høgte mand saa med Angstelse, hvorledes truende Nød nærmede sig. Ansvarer ved denne Betyrning skærpede hans Tanke-Kraft, og medens han saaledes en Dag sad henfunken i Betragtninger over de flittige Fingres dog saa tungvinte Arbeide og forholdsvis ringe Fortjeneste, undfangedes i hans Sjæl den Ide, der senere realiseredes i Forarbeidelsen af en Maskine, hvorved Strømpe-Strikningen er bleven i uuaadelig Grad gjort lettere og mere indbringende.

Indkomne Bidrag til The Pacific Lutheran University.

(Samlet ved E. Krull i Pastor Grønsbergs Menighed.)

Georg Krull.....	\$ 1.00	Charley Arnold.....	\$ 0.50
Lula Krull.....	1.00	J. Levorson.....	2.00
Yndia Krull.....	1.00	Coren.....	5.00
Mrs. E. Krull.....	1.00	Mrs. Lange.....	1.00
E. Krull.....	10.00	Mr. Benjen.....	1.00
S. Hansen.....	1.00	Mrs. Lectander.....	2.00
E. Madjen.....	50	Mrs. Andersen.....	1.00
E. Jørgensen.....	50	Paul Weber.....	50
P. S. Rindborg.....	50	Ingrid Andersen.....	1.00
Olto Froelich.....	1.00	B. L. Hoff.....	1.00
Maren Froelich.....	1.00	D. Jørgensen.....	5.00
John S. Lindtner.....	5.00	Mrs. Frost.....	50
Mrs. K. Larsen.....	50	Henry Olsen.....	50
Chas. J. Luehn.....	5.00	Caroline Mjel.....	50
J. Nelson Luehn.....	5.00	Rildo Olsen.....	1.50
M. Louise M. Luehn.....	5.00	D. S. Lange.....	1.00
Fr. Hansen.....	1.00	Martha Lange.....	1.00
Chas. Ellefsen.....	1.00	Martin Lange.....	1.00
E. A. Krueger.....	1.00	M. Andresen.....	2.00
M. M.....	15	M. M.....	1.00
Johnny Arnold.....	50	E. Krull.....	10.00

Ved Rev. Dingelstad, Mayville, N. D., fra D. Jordet.....	\$15.00
M. J. Nelson " "	25.00
Erik Cederberg, Tacoma.....	5.00
Rev. Chr. Pedersen, Benjon.....	15.00
Kari Heiken, Portland, N. D.....	5.00
Peter Paulsen, Gran, N. D.....	10.00
Louis Williams, " "	5.00
Karen Anna Vintjar, Minn.....	2.00
Rev. L. Carlsen, Branden.....	3.00
Ved Rev. M. Duammen fra Lars L. Bolstad, Deerfield, Wis.....	10.00
M. C. Andersen, Christiania Menighed.....	3.00
Anders Haldorfen, " "	5.00
Mr. T. A. Højsing, Bode, Iowa.....	50.00

REMARKS—J No. 9 staar Carl Williamson, skal være Carl Holterman.

Tacoma Building & Savings Association

Spare-Bank,

Theaterbygningen Hjørnet af C og 9 de Strs.

Åaben daglig fra Kl. 10 til 3.

Lørdag fra Kl. 10 til 1 og 6 til 8 Aften.

Indbetalt Kapital \$100,000.

L. E. Post, President.

E. H. Hatfield, Vice President.

P. V. Caesar, Kasserer.

J. Le. B. Johnson, Assist. Kasserer.

Betaler 6 Procent aarlig Rente paa Spare-Indskud.

Renten krediteres kvartalsvis.

Kjøb Eiendom

-I-

ARMOUR :: ADDITION

—AF—

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY ASSOCIATION.

Skolen eier nu selv nogle hundrede Byggetomter ganske nær Bygningen. Jernbanen gaar midt igennem Armour Addition. Det er særdeles vakre og flette Løtter, som bydes tilsalgs, og enhver, der nu kjøber Eiendom af os, bliver Eier af en sund og værdifuld Byggetomt, og hvad der betales for den, anvendes til at fuldføre Bygningen med. Vi sælger fremdeles for \$100 per Lot, betalbar \$10 for hver Maaned. For kontant Betaling gives \$10 Afslag. Saasnart Løtten er betalt, gives Warranty Deed af os.

Vi trænger mange Penge til Bygningens Fuldførelse endnu.

Skriv til PAC. LUTH. UNIVERSITY ASSOCIATION,

1912 Jefferson Ave., TACOMA, WASH.

Frank D. Nash,

Lawyer,

Fidelity Building,

Co. 11th & R. E. Str.s.

TACOMA, WASH.

* * *

Advokat Nash har bidraget til „Lutheran University“ og nu i over et Aar været vor Sagfører. Vi anbefaler ham paa det bedste, som en særdeles paalidelig og samvittighedsfuld Mand, hvem enhver trygt kan betro sine Sager til. —

THE LUTHERAN UNIVERSITY © HERALD

udkommer 2 Gange om Maaneden og koster forskudsvis

50 * CENTS * PER * AAR.

ADRESSE:

“THE LUTHERAN UNIVERSITY HERALD”

1912 Jefferson Ave., TACOMA, WA H.

Redaktører: Past. N. Christensen og Past. P. Langseth.

* * *
Subskribentjamlerefaar paa 5 betalende Abbonenter den 6te frit.
Send ind straks Penge for en Aargang, 50 Cents.

Sto og Stovler

til billigste Priser og af bedste Sort

hos

S. Olson, 1912 Jefferson Av., Tacoma.

Fresh Spring Stock regardless of Cost

sælges nu. Gaa og se dig ud, hvad du ønsker. Med med de høje Priser,” siger S. Olson. Herald anbefaler paa det bedste.

Entered at the post office at Tacoma, Wash., as second class matter.